

ἐν 44, σ. 380–381. (Πρβλ. ἐν τούτοις κατωτέρω ἀριθ. 746.)

«... ἀκολουθοῦντες τὴν ἀνέκαθεν παλαιὰν συνήθειαν τῆς νήσου μας, τὴν ὁποίαν καὶ αἱ πέριξ ἡμῶν νῆσοι ὡς νόμον ὑπηρετοῦσι, ἵνα ὁπότεν θᾶτερος τοῦ ἀνδρογύνου τελευτήσῃ ἄκληρος, ὁ ζῶν νέμεται τοὺς καρποὺς ἀπάσης τῆς περιουσίας τοῦ τελευτηκότος, ἄχρι οὗ μένει ἀνύπανδρος».

### 745

1824. Διανομή κληρονομίας (τῆς 27 Νοεμβρ.) ἐν Ναούσῃ ( Π ἄ ρ ο υ ), ἐν 57, σ. 187.

«... ἐπειδὴ καὶ ἡ παλαιὰ μας συνήθεια ἐπικρατεῖται, νὰ ἀπολαμβάνῃ τὸ ἀνδρογύνον, χωρὶς κληρονόμον, ἀπὸ τὰ ἑπτὰ μερίδια τὸ ἓν, ἐνθάζοντας τὰ ψυχικὰ καὶ χρέος...».

### 746

1825. Ἀποδεικτικόν, τῆς 30 Δεκ., Παροικίας Π ἄ ρ ο υ, τῆς δημοσίου Νοταρίας,

ἐν 44, σ. 188. (Πρβλ. ἐν τούτοις ἀνωτέρω ἀριθ. 744).

«... εἶναι αὕτη ἡ συνήθεια εἰς ὅλους ἐν γένει τοὺς ἐγκατοίκους ταύτης τῆς χώρας: ὅτι ὅταν πληρώσῃ τὸ κοινὸν χρέος τοῦ θανάτου ἄτεκνος, χωρὶς καμμίαν διαταγὴν, τότε τὸ ζωντανὸν πρόσωπον δὲν λαμβάνει ἄλλο τι περισσότερον, εἰ μὴ τὸ ἑπταμοίριον ἀπὸ ὅλην τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τοῦ ἀποθανόντος μέρους. Ἡ αὕτη συνήθεια ἐπικρατεῖται τόσον εἰς τοὺς ἱερεῖς, καθὼς καὶ εἰς τοὺς λαϊκοὺς...».

### 747

1825. Γράμμα πΚ., τῆς 21 Νοεμβρίου, ἐν 178, σ. 230.

«... νὰ μὴ τολμήσωσι, μήτε φανερώς, μήτε κρυφίως, νὰ ἐκτελέσωσι συνοικέσια ἑτεροδόξου μὲ ὁρθόδοξον, ἢ σουδίτου μὲ ραγιαδισαν, ἐπειδὴ καὶ τὸ συνοικέσιον ἐκεῖνο ἔχει νὰ διαλυθῇ...».

### 748

1825. Τὸ ὑπουργεῖον Δικαίου πρὸς τὸ ἐπαρχεῖον Μυκόνου καὶ Σύρας, ἀπὸ 12 Ἰαν., ἐν 44, σ. 391, ἀριθ. 390.

«... Δὲν δύναται... νὰ συγκατανεύσῃ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο εἰς τὸ νὰ ἐπικυρώσῃ τὰς τοπικὰς, ὡς μερικὰς συνηθείας τῆς νήσου ταύτης (Μυκόνου), αἱ ὁποῖαι σχεδὸν ἐπέχουν τόπον νόμου· διότι ἡ Ἑλλὰς, ἐνωμένη εἰς ἓν διὰ τοῦ πολιτικοῦ της χάριτος, δὲν ὑποφέρει ποτὲ νὰ διοικῇται ἀπὸ μερικὸν νόμους, ἀλλ' ἀνάγκη πᾶσα νὰ εἶναι κοινὸς ὁ χάριτος οὗτος εἰς ὅλους τοὺς πολίτας, ἵνα δυνηθῇ οὕτω νὰ κατορθώσῃ τὸ ποθούμενον... καὶ τέλος πάντων τὴν ἐλάττωσιν τῶν κρισολογιῶν, αἵτινες ἐκ τῶν μερικῶν συνηθειῶν δύνανται νὰ ἐκπηγάσωσιν...» (ὑπουργὸς Δικαίου Ἰω. Θεοτόκης).